

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **R.**, bytom D., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Dončova č. 6, Ružomberok, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/219/2011-26 zo dňa 24.11.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/219/2011-26 zo dňa 24.11.2011 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 22.3.2011, ktorým odporkyňa podľa § 70 a 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, zo dňa 1.3.2011, nie je invalidný, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že v rámci preskúmovacieho konania posudkoví lekári zotrvali na pôvodnom posudku so záverom, že navrhovateľ nie je invalidný. Poukázal na to, že navrhovateľ v konaní nepredložil žiadne novšie odborné

lekárske nálezy, ktoré by hodnotili jeho zdravotný stav rozdielne. Miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť bola podľa záveru krajského súdu určená správne a v súlade so zákonom.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie a žiadal prehodnotenie svojho zdravotného stavu na účel invalidity. V odvolaní namietal predovšetkým postup krajského súdu, ktorý mu napriek jeho žiadosti nevyžiadal eskortu a tým mu znemožnil zúčastniť sa pojednávania na súde osobne. Dôvodil, že na výzvu súdu o tom, či skutočne trvá na svojej osobnej účasti na pojednávaní už nemohol odpovedať, pretože mal nárok len na poslanie 2 listov mesačne na náklady štátu. Preto žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 250I ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z prvostupňového spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporkyne, zistil, že navrhovateľ sa opravným prostriedkom zo dňa 19.7.2011 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 22.3.2011 o zamietnutí jeho žiadosti o invalidný dôchodok.

Krajský súd doručil účastníkom konania predvolanie na pojednávanie určené na 24.11.2011 o 9.10 hod (č. l. 8). Navrhovateľ predvolanie spolu s oznámením (č. l. 14) o tom, že náklady spojené s jeho účasťou na pojednávaní musí uhradiť sám a že jeho účasť na pojednávaní nie je povinná, prevzal osobne dňa 17.10.2011.

Podaním zo dňa 20.10.2011, doručeným krajskému súdu dňa 26.10.2011 navrhovateľ súdu oznámil, že sa chce osobne zúčastniť pojednávania v predmetnej veci, vzhľadom ku skutočnosti, že je vo výkone trestu odňatia slobody, žiadal konajúcu sudkyňu o zaslanie príkazu na jeho eskortu z dôvodu, že bez tohto ústav eskortu nevykoná.

Krajský súd prípisom zo dňa 7.11.2011 (č. 1. 21) vyzval navrhovateľa, aby súdu obratom oznámil, či trvá na svojej žiadosti o poskytnutie eskorty za účelom účasti na pojednávaní. Znovu ho poučil o tom, že jeho účasť nie je nevyhnutná a trovy predvedenia vynaložené ústavom je povinný uhradiť účastník konania, ak bol tento poučený, že jeho účasť nie je nevyhnutná. Prípis bol navrhovateľovi doručený dňa 10.11.2011.

Krajský súd následne na pojednávaní dňa 24.11.2011, uskutočnenom v neprítomnosti navrhovateľa, rozhodnutie odporkyne potvrdil.

V zmysle § 250l ods. 1, 2 OSP sa podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 1 OSP ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p, nariadi súd pojednávanie. Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď neumožnil navrhovateľovi zúčastniť sa pojednávania napriek tomu, že tento sa účasti na ňom domáhal. Zo spisu, aj s ohľadom na obsah odvolania navrhovateľa, je zrejmé, že navrhovateľ je vo výkone trestu odňatia slobody a domáhal sa účasti na pojednávaní na krajskom súde vo veci jeho žiadosti o invalidný dôchodok. S povinnosťou uhradiť trovy spojené s eskortou na pojednávanie bol oboznámený a v podaní zo dňa 20.10.2011 výslovne

žiadal konajúci súd o zabezpečenie eskorty za účelom jeho účasti na pojednávaní. Úkon krajského súdu, ktorým sa opätovne pýtal navrhovateľa, či sa chce pojednávania zúčastniť, napriek tomu, že zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ si bol vedomý postupu pri zabezpečení eskorty a svojej povinnosti hradiť trovy s tým spojené, ak jeho účasť na pojednávaní nebola nevyhnutná, sa odvolaciemu súdu javí ako nadbytočný. Nebolo sporné, už i s ohľadom na poučenie navrhovateľa súdom (č. 1. 14) a následnú odpoveď navrhovateľa (č. 1. 15), že nebolo potrebné opakovať výzvu adresovanú navrhovateľovi, ale súd mohol urobiť úkony na zabezpečenie účasti navrhovateľa, ktorej sa tento domáhal.

Keď teda krajský súd vykonal pojednávanie bez účasti navrhovateľa a svojim postupom mu v podstate žiadanú účasť na pojednávaní znemožnil, odňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová